

Arrest

nr. 83 668 van 25 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 29 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HERBOT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 november 2009 het Rijk binnen en diende op 3 november 2009 een asielaanvraag in. Op 22 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger, afkomstig uit Dibyapuri VDC (Village Development Committee) in Nawalparasi district. In het jaar 2059 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2002-2003 volgens de Gregoriaanse kalender) werd uw oom S. R., die voor de politie werkte, vermoord door de Maobadi. Kort nadien verhuisde u naar Kathmandu om te zorgen voor

de dochter van uw vermoorde oom. Tevens investeerde u in een aandeel van een boarding school (coöperatieve vennootschap) in Kathmandu en leefde van de interesten van dit aandeel. In dezelfde periode verhuisden uw broer en uw ouders naar Mukundapur VDC in Nawalparasi district. Op 25/08/2065 (10 december 2008) werd uw broer P. K. (O.V.nr. 6.375.010) ontvoerd in Mukundapur VDC. Uw broer was actief binnen een jongerenafdeling van de koningsgezinde RPP-N (Rastriya Prajatantra Party-Nepal, National Democratic Party-Nepal). Zelf was u ook lid van de RPP-N. In tegenstelling tot uw broer, omschreef u zichzelf als niet-politiek actief. Op het moment van uw broers verdwijning bevond u zich in Kathmandu. Op 28/08/2065 (13 december 2008) meldde u zijn verdwijning bij de politie (Gandakot Regional Police Station, Nawalparasi district) en deelde u uw vermoeden mee dat hij ontvoerd was door de YCL (Young Communist League). Hij had immers reeds eerder dreigementen ontvangen dat hij ontvoerd zou worden. Uw klacht werd initieel niet aanvaard daar u zich op een vermoeden berustte en over geen concrete aanwijzingen beschikte. Enkele dagen van vergeefse speurtochten naar uw broer verder, op 02/09/2065 (17 december 2008), begaf u zich opnieuw naar de politie. Gesteund door het hoofd van de ward (zone) en verscheidene burens, werd er toen wel een onderzoek opgestart. De daaropvolgende nacht belde uw broer P. K. u op vanuit Bairahawa. Hij stelde u ervan op de hoogte dat hij ontsnapt was uit de plaats waar hij werd vastgehouden door maoïsten. Uit veiligheidsoverwegingen raadde u hem aan niet naar het dorp terug te keren. U trof de nodige regelingen om hem via India naar België te helpen vluchten. Uw broer P. K. diende op 15 januari 2009 een eerste asielaanvraag in België in. Bij terugkeer naar Nepal vreesde hij vermoord te worden door maoïsten. Op 16 juli 2009 werd hem zowel het vluchtelingenstatuut als het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd door het Commissariaat-generaal. Deze beslissing werd op 24 november 2009 in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw broers tweede asielaanvraag d.d. 8 juni 2010 werd niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Tot op het moment van uw broers ontvoering ondervond u nooit persoonlijke problemen in uw land van herkomst. Daags na de oproep van uw broer lichtte u de politie in over de ontsnapping van uw broer. Het leek de politie ook wijzer dat uw broer niet naar de regio zou terugkeren om eventuele nieuwe problemen uit de weg te gaan. U drong er bij de politie op aan dat zij verder onderzoek zou verrichten om de daders op te sporen en te arresteren. De politiebeambte wees u erop dat uw broer zich thans op een veilige plaats bevond en wenste niet aan te sturen op een confrontatie met de maoïsten. Door de weigerachtige houding van de politie besloot u zich op 09/09/2065 (24 december 2008) te richten tot de mensenrechtenorganisatie INHURED (International Institute for Human Rights, Environment and Development) in Kathmandu. De organisatie zei u toe nader onderzoek in de regio uit te voeren. U weet niet of zij daadwerkelijk een dergelijk onderzoek verricht hebben. Later, toen uw broer reeds in België was aangekomen, ontving u een aanbevelingsbrief van INHURED. Nadat uw broer het land verlaten had, kreeg uw vader enkele keren bezoek van YCL-leden die navraag deden naar uw broer. U overlegde met uw vader en jullie besloten de grond van uw familie te verkopen. Daartoe ging u op 10/04/2066 (25 juli 2009) eerst naar uw ouderlijke woning en vervolgens naar Kawasoti om de nodige documenten voor de verkoop aan te vragen. In de namiddag belde uw vader u op met de mededeling dat leden van de YCL langs waren gekomen. Zij waren niet enkel op zoek naar uw broer maar ook naar u. Zij hadden reeds vernomen dat u in de buurt was. Tevens hadden zij achterhaald dat u naar de politie en naar een mensenrechtenorganisatie gestapt was. U durfde niet naar het dorp terug te keren en ging meteen terug naar uw woning in Kathmandu. Kort daarna ontving u twee of drie telefonische oproepen van de YCL. Zij wilden u ontmoeten in Nawalparasi en verzochten u ook uw broer mee te brengen. Zij zouden hem geen kwaad berokkenen en wilden slechts enkele formaliteiten afhandelen. Acht of negen dagen later ontving u opnieuw telefoon van de YCL. Zij stelden dat u niet op uw afspraak was gekomen in Nawalparasi. Zij wilden de gronden van uw familie in beslag nemen. Zij vroegen u uw klachten tegen de YCL bij de politie en bij INHURED in te trekken. Op 22/05/2066 (7 september 2009) werd u op straat, niet ver van uw woning, aangesproken door een onbekende man. Hij vroeg of u de broer van P. was. U bevestigde zulks en vermoedde dat het iemand van de YCL moest zijn. Toen u zich uit de voeten probeerde te maken, zag u dat u ingesloten was door een groep van acht tot tien personen. Zij sloegen u. U riep om hulp. U bevond zich op een openbare plaats, en vrijwel meteen verzamelde zich er een menigte rond u. Daarop namen uw belagers de vlucht. U beseftte dat u geïsoleerd werd i.v.m. uw broer en uw klachten. U keerde niet naar huis terug. Een vriend van u, K. R., bracht u naar een guesthouse in Kathmandu. Wanneer u twee dagen later uw echtgenote belde, vertelde zij u dat ondertussen twee of drie keer vreemde personen naar u hadden geïnformeerd. Dezelfde dag ontmoette uw echtgenote K. R., die haar kort uw problemen toelichtte. Daarop informeerde zij de politie over uw situatie. U verliet Nepal op 26/05/2066 (11 september 2009). Vanuit Kathmandu reisde u over land via Sunauli naar Delhi, India. Op 16/06/2066 (2 oktober 2009)

keerde u voor één dag terug naar Nepal om uw paspoort te gaan ophalen. Vervolgens nam u in Delhi het vliegtuig naar Parijs, alwaar u op 2 november 2009 toekwam. Tijdens deze reis maakte u gebruik van een vervalst Nepalees paspoort, voorzien van een Schengenvisum. De volgende dag bereikte u België en diende hier een asielaanvraag in. U vreest ontvoerd of gedood te worden door de YCL in geval van terugkeer naar Nepal. Na uw vertrek ontvingen zowel uw vader als uw echtgenote verscheidene dreigtelefoons, bestemd voor u en uw broer. Uw echtgenote veranderde van sim-kaart en verhuisde naar een ander adres in Kathmandu omdat zij zich niet langer veilig voelde. Van uw ouders vernam u dat hun grond door maoïsten in beslag werd genomen en nog steeds niet werd teruggegeven. Uw broer werd in juni of juli 2010 teruggestuurd naar Nepal. U had geen enkel contact met uw broer tot hij u ongeveer een jaar later vanuit Kathmandu opbelde. U vroeg hem waar hij al die tijd geweest was en wat hij gedaan had. Hij wilde niet op uw vragen ingaan en zei dat hij een smokkelaar had gevonden die voor hem een visum voor Japan had geregeld. Eens hij in Japan zou aankomen, zou hij u alles vertellen. Een maand later stuurde hij u een chatbericht waarin hij meedeelde dat hem de toegang tot het Japanse grondgebied ontzegd was en dat hij momenteel in Zuid-Korea was. In een tweede chatbericht in december 2011 liet hij u weten dat zijn smokkelaar naar Nepal was teruggekeerd en documenten zou regelen opdat uw broer alsnog naar Japan zou kunnen gaan.

U bent in het bezit van uw Nepalees paspoort, uitgereikt op 2 oktober 2009, en twee attesten van gezinssamenstelling. Verder legde u ter ondersteuning van uw asielaanvraag nog de volgende documenten neer: uw klacht bij de lokale politie in Gaidakot, d.d. 02/09/2005 (17 december 2008) n.a.v. de verdwijning van uw broer; een (ongedateerd) verzoek van uw hand gericht aan de mensenrechtenorganisatie INHURED n.a.v. de verdwijning van uw broer; een aanbevelingsbrief van de mensenrechtenorganisatie INHURED d.d. 22 januari 2009 omtrent uw broers moeilijkheden met YCL-leden en omtrent diens verdwijning; een verzoekschrift van de hand van uw echtgenote, gericht aan Balaju Municipality Police, Kathmandu, d.d. 26/05/2006 (11 september 2009), m.b.t. de agressie waarvan u het slachtoffer werd; een verklaring van datzelfde politiebureau, d.d. 08/10/2006 (22 januari 2010); een aanbevelingsbrief van de mensenrechtenorganisatie Human Rights without Frontiers Nepal d.d. 15/10/2006 (29 januari 2010) m.b.t. de problemen die u, uw broer en uw echtgenote ondervonden; twee bijstandsverzoeken (van u [ongedateerd] en van uw schoonzus [d.d. 02/02/2007 (16 mei 2010)]) gericht aan de mensenrechtenorganisatie INSEC, afdeling Nawalparasi; een attest van de mensenrechtenorganisatie INSEC d.d. 31/02/2006 (14 juni 2009) omtrent de (veiligheids)situatie van uw broer; twee attesten van de mensenrechtenorganisatie INSEC d.d. 14/02/2007 (28 mei 2010) (één in het Engels en één in het Nepalees) omtrent uw veiligheidssituatie in Nepal; een fax van twee bladzijden van het paspoort van uw broer waaruit zijn reis naar Korea blijkt en het feit dat hij een visum voor Japan heeft verkregen; een fax van een foto van u met de voorzitter van de RPP-N; en tot slot een afprint van drie internetartikelen over incidenten met Maobadi.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een actuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel en actueel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er slechts weinig geloof gehecht worden aan de door u beweerde reisroute. U verklaarde met een vervalst Nepalees paspoort op naam van Y. N. A. van Delhi naar Parijs gereisd te zijn (CGVS I, blz. 5). U stelde dat het door u gebruikte paspoort een toeristenvisum voor de Schengenzone bevatte, maar kon niet zeggen door welke diplomatieke post dit zou zijn uitgereikt. U zou zelf nooit naar een ambassade of consulaat geweest zijn (CGVS I, blz. 5). Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon en uw reisbedoelingen, kan er van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details kan verstrekken. Bovendien blijkt uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal dat in de internationale luchthavens van Delhi en Parijs de identiteit van alle reizigers strikt en individueel wordt nagegaan. Het is dan ook niet aannemelijk dat bij de paspoortcontrole de smokkelaar op vragen zou hebben geantwoord die aan u werden gesteld (CGVS I, blz. 6). Verder moet worden vastgesteld dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Voorts is het weinig aannemelijk dat u amper contact zou hebben gehad met uw broer en dat u in het geheel niet op de hoogte bent van zijn verblijfplaatsen en zijn activiteiten en eventuele nieuwe moeilijkheden sinds hij in juni of juli 2010 werd teruggestuurd naar Nepal (CGVS II, blz. 2-7). U

gaat ervan uit dat uw broer nieuwe moeilijkheden heeft ondervonden in Nepal aangezien hij zich niet opnieuw bij zijn gezin vestigde en aan het werk ging, en omdat hij zich gedwongen zag om zijn land van herkomst opnieuw te verlaten (CGVS, blz. 7). Dit is evenwel een loutere veronderstelling van u. Bovendien is het weinig logisch dat uw broer bij uw contacten met hem niet op uw vragen zou hebben willen ingaan. Immers, uw problemen in Nepal zijn begonnen na de ontvoering van uw broer (CGVS I, blz. 9) en uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt duidelijk dat uw moeilijkheden gebaseerd zijn op de politieke activiteiten van uw broer. U gaf aan zelf wel lid te zijn van de RPP-N, maar niet actief te zijn (CGVS I, blz. 8). Er kan dan ook redelijkerwijze van uitgegaan worden dat uw broer u zou inlichten over eventuele nieuwe problemen bij zijn terugkeer in Nepal. Zelfs al zou uw broer opnieuw in aanvaring zijn gekomen met politieke tegenstanders en hierover niet hebben willen uitweiden zolang hij in Nepal was (CGVS II, blz. 4), dan nog heeft hij ruimschoots de tijd gehad om u te contacteren. Uit uw verklaringen blijkt immers dat hij in de zomer van 2011 Nepal opnieuw heeft verlaten (CGVS II, blz. 5).

Daarenboven moet worden opgemerkt dat er volgens informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal momenteel geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Een enkele confrontatie tussen RPP-activisten en UCPN-M-kaderleden in Madi niet te nagesproken, werden er bijvoorbeeld voor de eerste helft van 2011 geen geweldincidenten met royalisten teruggevonden. Algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen komen in Nepal wel geregeld voor, maar dergelijke incidentele gebeurtenissen getuigen op zich niet van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U heeft geen elementen aangebracht die tot een andere conclusie kunnen leiden en die dus een actuele vrees in geval van terugkeer naar Nepal zouden kunnen aantonen. Zoals reeds beschreven in de vorige paragraaf, zijn er geen duidelijke aanwijzingen dat uw broer, op wiens politieke activiteiten uw problemen anno 2008-2009 gebaseerd zijn, momenteel nog gevaar loopt in Nepal. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u zelf aangaf dat de laatste dreigtelefoons die uw echtgenote zou hebben ontvangen, dateren van september 2010 (CGVS II, blz. 7). U verklaarde dat uw naaste familie in Nepal (ouders, uw echtgenote en kinderen en de echtgenote en kinderen van uw broer) het goed stellen en, behalve mentale problemen, geen moeilijkheden ondervinden in Nepal (CGVS II, blz. 7). Het feit dat maoïsten de grond die aan uw familie toebehoort, nog niet hebben teruggegeven (CGVS II, blz. 7-8), kan niet zonder meer gelijkgesteld worden met een daad van vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij een ander licht kunnen werpen op bovenstaande beslissing. Uw paspoort en de attesten van gezinssamenstelling tonen louter uw identiteit en familiale situatie aan, dewelke voor mij niet ter discussie staan. De fax van een foto waarop u te zien bent met de voorzitter van de RPP-N bevestigt uw band met deze partij, maar ook niet meer dan dat. De fax van twee bladzijden uit het paspoort van uw broer staat dat hij een visum voor Japan verkreeg en dat hij naar Zuid-Korea reisde, wat op zich door mij ook niet wordt betwist. Deze informatie levert op zich evenwel geen enkel bewijs van uw bewering als zou uw broer opnieuw problemen hebben gekend in Nepal. De drie internetartikelen hebben geen betrekking op uw persoonlijk asielrelaas noch op problemen van royalisten en kunnen dus niets wijzigen aan bovenstaande conclusie dat er momenteel geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. De overige door u aangebrachte documenten bevestigen de incidenten die u tijdens uw asielrelaas hebt uiteengezet, maar ook zij doen geen afbreuk aan voornoemde vaststelling dat u er niet in geslaagd bent een actuele vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie of een actueel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker dient een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het

rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker voert de gebrekkige motivering van de beslissing van de commissaris-generaal aan.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Aangaande zijn reisweg, voert verzoeker aan dat hij in een groep van 6 personen met agent reisde. Zij gaven zich uit om het *Nepalese program* (cultuur) in Parijs voor te stellen. Hij kreeg de opdracht dat als er vragen werden gesteld, zij naar de begeleider moesten verwijzen. In zoverre verzoeker met een culturele groep meereisde dan kan hij dit aantonen en dient hij zijn paspoort voor te leggen.

De Raad acht het ongeloofwaardig dat verzoeker als Nepalese burger met een vervalst Nepalees paspoort een intercontinentale vlucht kan nemen naar een EU Schengenland vanuit één van de belangrijkste internationale luchthavens met specifiek getrainde diensten voor het opsporen van vervalsingen, vijf op verschillende plaatsen doorgedreven emigratiechecks en meerdere controles door opgeleide *airline officers*. De efficiëntie van deze controles in het *Indira Gandhi International Airport* in New Delhi blijkt tevens uit het zeer laag aantal terugleidingen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Het is dan ook zeer weinig aannemelijk dat Nepalezen die vanuit India naar de Schengenzone vliegen op het *Indira Gandhi Airport* niet individueel en grondig zouden worden ondervraagd over hun reisdocumenten. Indien verzoeker deze individuele controles kon ontlopen dan dient hij dit nauwgezet toe te lichten. Zijn beweringen over de gang van zaken bij al deze controles "*Ja, ze stelden enkele vragen. Mijn smokkelaar antwoordde en toonde enkele documenten.*" (gehoorverslag 1 p. 6), is dan ook niet geloofwaardig nu het zou getuigen van grote nalatigheid bij vijf verschillende diensten. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij vanuit Delhi vertrokken is, minstens niet illegaal, te meer daar verzoeker net voordien een dag naar Nepal terugkeerde om zijn eigen, net aangevraagde, paspoort op te halen (gehoorverslag p. 6). Verzoekers verschoning overtuigt dan ook niet.

3.2. Daar waar de commissaris-generaal verzoeker verwijt dat hij geen contact zocht met zijn broer, antwoordt verzoeker dat hij niet wist waar zijn broer was. Zijn broer nam ook geen contact met verzoeker op.

Dienaangaande merkt de Raad op dat de bestreden beslissing niet alleen stelt dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker amper contact zou hebben gehad met zijn broer, maar tevens dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker in het geheel niet op de hoogte zou zijn van zijn broers verblijfplaatsen en activiteiten en eventuele nieuwe moeilijkheden sinds hij in juni of juli 2010 werd teruggestuurd naar Nepal en dat het weinig logisch is dat verzoekers broer bij zijn contacten met verzoeker niet op vragen van hem zou willen ingaan zijn. Verzoeker verklaart aldus niet hoe hij dermate onwetend is over de lotgevallen van zijn broer, te meer daar verzoeker zijn broer heeft geholpen asiel aan te vragen in België, verzoeker zich momenteel in dezelfde situatie bevindt en het dan ook allerminst aannemelijk is dat er geen contact tussen beide broers zou zijn geweest, noch dat dezen niet uitgebreid en gedetailleerd informatie zouden hebben uitgewisseld.

3.3. Voor zover het politieke karakter van deze vervolging al geloofwaardig zou zijn in het licht van de door de bestreden beslissing uitgewerkte en bij het administratief dossier toegevoegde informatie, *quod non*, toont verzoeker evenmin aan dat de beweerde telefoontjes aan verzoeker en het bezoek aan diens vader om verzoeker over te halen zijn klachten in te trekken en de eenmalige aanval *überhaupt* ernstig genoeg zijn om als daden van vervolging gekwalificeerd te worden, zodat geen vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden aangenomen. Verzoeker beperkt zich tot het formuleren van een drietal ongestaafde *post-factum* verklaringen en een bonte bewering ("*In tegenstelling tot de verslagen van de human rights organisaties, is in landelijke gebieden nog veel agressie tegen de royalisten*") die bezwaarlijk de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker onderneemt geen verdere poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te

weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Derhalve blijven alle overige motieven onbetwist overeind.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.5. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk niet naar Nepal te kunnen terugkeren. Verzoekers overtuiging dat de situatie nog niet gunstig is omdat zijn broer geen contact met hem had en omdat deze opnieuw naar het buitenland gegaan is (gehoorverslag p. 7), kan niet worden aanvaard daar het tweede vertrek van verzoekers broer uit Nepal aan een velerlei van oorzaken kan liggen, onder meer socio-economische overwegingen. Evenmin kan de loutere bewering dat verzoeker en zijn familie hun door de maoïsten geconfisqueerde grond nog niet werd teruggegeven (gehoorverslag p. 8), in aanmerking genomen worden voor het verkrijgen van subsidiaire bescherming. Er zijn dan ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Nepal een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker stelde een "*beroep tot nietigverklaring*" in. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK